

קינות ליל תשעה באב

יא

אתה יהוה לעולם תשוב בסאה לרור ורור: למה לנצח

19
20

ויאמר הקהל השיבנו, ואח"כ
סחזן ומקיים המגלה.

תשפחנו תעובנו לארץ ימים: השיבנו יהוה אליה ונשוב* חדש ימינו בקדם:

21

כי אם מאם מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

22

הקהל חזר לאמר השיבנו ואח"כ סחזן: השיבנו יי אליה ונשובה חדש ימינו בקדם:

ואח"כ יאמר זכור וכו'.

אוי •	אזכור יי מה היה לנו •
אוי מה היה לנו:	הביטה וראה את חרפתנו •
אוי •	נחלתנו נהפכה לזרים •
אוי מה היה לנו:	בתינו לנכרים •
אוי •	יתומים היינו ואין אב •
אוי מה היה לנו:	אמותינו מקוננות בחדש אב •
אוי •	מימינו בכסף שתינו •
אוי מה היה לנו:	כי נסוד הפנים בוינו •
אוי •	על צוא ארנו גרד פנו •
אוי מה היה לנו:	כי שנאת הנם רד פנו •
אוי •	מצרים נתנו יד •
אוי מה היה לנו:	ואשור צדנו כציד •
אוי •	אבותינו חטאו ואינם •
אוי מה היה לנו:	ואנחנו סובלים את עונם •
אוי •	עבדים משלו בנו •
אוי מה היה לנו:	כי שלוח עבדים בפלנו •
אוי •	בנפשנו נביא לחמנו •
אוי מה היה לנו:	כי קפצנו מעני ידנו •

עֲזַרְנוּ כְּתֵנוּר נִכְמְרוּ • אוי •
 כִּי כְבוֹדָם בְּקִלּוֹן הִקִּירוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 בָּשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ • אוי •
 כִּי אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעוּ טָמְאוּ וְזָנוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 שָׂרִים בְּיָדָם גָּתְלוּ • אוי •
 כִּי גִזְלוּת הֶעָנִי חָמְסוּ וְגָלוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ • אוי •
 כִּי בְבֵית זִוְנָה נִמְצְאוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 וְקָנִים מִשְׁעָר שָׁבְתוּ • אוי •
 כִּי מִשְׁפַּט יְתוֹם וְאֶלְמָנָה עֲזָתוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 שָׁבַת מְשׁוֹשׁ לִבָּנוּ • אוי •
 כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רִגְלֵינוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 נִפְלָה עֵטְרַת רֵאשִׁינוּ • אוי •
 כִּי נִשְׂרַף בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 עַל זֶה הָיָה דָוָה לִבָּנוּ • אוי •
 כִּי נִטַּל כְּבוֹד בֵּית מְאֹיָנוּ • אוי מְהֵרָה לָנוּ:
 עַל הַר־צִיּוֹן שְׁשָׁמָם • אוי •
 כִּי נָתַן עָלָיו שְׁקוּץ מִשָּׁמָם • אוי מְהֵרָה לָנוּ:

אַתָּה ייָ לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֶאֱף לְדוֹר וָדוֹר: לָמָּה לְנַצַּח
 תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאַרְךָ יָמִים:

קהל ותח"כ חזן.

הַשִּׁיבָנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:
 חזן כִּי אִם־מָאֵם מְאִסְתָּנוּ קַצְפֵּת עָלֵינוּ עַד־מָאֵד:
 חזן הַשִּׁיבָנוּ ייָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:

קינות ליל תשעה באב

יב

כמולאי סנת מוסקין כלן איך מפי וכו'.

ב איך מפי בן ובת. הגות קינות רבת. תמורד שירים
 וחדורת. ויהי נעם נשפח. במוצאי שבת: אוי כי
 נגזרה גזרה. בקרי אף וגם עברה. ואפו פנו חרה.
 ובצרה חמתו פלבת. ויהי נעם וכו': אוי כי בתינו לנו.
 ובתולותינו ענו. ופנינו נשתנו. וגם השחרו
 במחבת. ויהי נעם וכו': אוי כי שדונו צרים. וגם הפילו
 בנו פגרים. בני ציון היקרים. היו נצורים כבבת.
 ויהי נעם וכו': אוי כי נפלה עמרת. ונברה כתף סוררת.
 וחדל הוד ותפארת. צמצום שכן חבת. ויהי נעם וכו':
 אוי כי נטלה מנורה. וקמרת לבונה תהורה.
 ונבזה גזית מיקרה. אכלה ארץ ובת. ויהי נעם וכו':

ע"ס א"ב. כפרתג ונקראת חין חומרים זו.

ג אוי נא לנו כי חטאנו. גשב בדר ונבכה. על-אלה אבכה:
 על ארמון כי נמש. גשב בדר ונבכה. על ביתי כי נחרם. גשב
 בדר ונבכה. על-אלה אבכה: על גזרות כי נפצו. גשב בדר ונבכה.
 על דביר כי נשרף. גשב בדר ונבכה. על-אלה אבכה: על הדורים כי נכתרו.
 גשב בדר ונבכה: על ונים כי חבקעו. גשב בדר ונבכה. על-אלה אבכה:
 על ולעפות כי הגברו. גשב בדר ונבכה. על חרפה כי הגלה. גשב בדר
 ונבכה. על-אלה אבכה: על מורי אבן כי הפרשו. גשב בדר ונבכה. על
 ילדים כי נפזרו. גשב בדר ונבכה. על-אלה אבכה: על פעם כי הרבה.
 גשב בדר ונבכה. על למודים כי נמנעו. גשב בדר ונבכה. על-אלה אבכה:
 על מלכים כי נמאסו. גשב בדר ונבכה. על גרבים כי פסו. גשב בדר
 ונבכה. על-אלה אבכה: על שרים כי שדו. גשב בדר ונבכה. על ענוים
 כי הובשו. גשב בדר ונבכה. על-אלה אבכה: על פדונים כי גלו. גשב בדר
 ונבכה. על צמודים כי נפרדו. גשב בדר ונבכה. על-אלה אבכה: על

קינות ליל תשעה באב

קְרוֹבִים כִּי נִרְחָקוּ. נִשְׁבַּב בְּדָד וְנִבְכָּה. עַל רַבִּים כִּי גִמְעָטוּ. נִשְׁבַּב בְּדָד וְנִבְכָּה. עַל אֵלֶּה אֲבָכָה: עַל שְׁלֵמִים כִּי טִלְטְלוּ. נִשְׁבַּב בְּדָד וְנִבְכָּה. עַל תַּמִּירִים כִּי כָטְלוּ. נִשְׁבַּב בְּדָד וְנִבְכָּה. עַל-אֵלֶּה אֲבָכָה:

כַּמְשָׁקל י' תְּנוּעוֹת כֻּלל חֲרוֹז.

ד בְּלֵיל זֶה יִבְכּוּן וַיִּלְלוּ בְּנֵי. לַיִל חָרַב בֵּיתִי וְנִשְׁרָפוּ
 אֲרָמוֹנַי. וְכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בִּיגוֹנִי. וַיִּכְבוּ הַשְּׂרָפָה
 אֲשֶׁר שָׂרְף יי: בַּלֵּיל זֶה. בְּלֵיל זֶה תִּילֵיל מֵר עֲנִיָּה
 גְּבֻדָּת. וּמִבֵּית אָבִיָּה כְּהַיּוֹם נִחְדָּלְת. וַיִּצְאָה מִבֵּיתוֹ
 וְנִסְגַּר הַדָּלְת. וְהִלְכָה בַּשְּׂבִיָּה בְּכָל פֶּה גְּאֻכְלָת. בַּיּוֹם
 שֶׁלְּחָה בְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת וְאוֹכְלָת. וַיִּצְאָה גִּחְלָת וְאֵשׁ מֵאֵת
 יי: בַּלֵּיל זֶה. בְּלֵיל זֶה הִגְלָגַל סִבֵּב הַחוּבָה. רֵאשׁוֹן גַּם
 שְׁנֵי בֵּיתֵי נִיחְרָבָה. וְעוֹד לֹא רְחַמְהָ בֵּת הַשׁוֹבְכָה. הַשְּׂקָתָה
 מִי רוֹשׁ וְאֵת כְּטָנָה צָבָה. וְשֶׁלְּחָה מִבֵּיתוֹ וְגַם נִשְׁתָּה
 טוֹבָה. גְּדוּלָה הַשְּׁנֵאָה מֵאֵת אֲשֶׁר אֶהְכָּה. וּבְאֵלְמִנּוֹת
 חַיּוֹת כְּאִשָּׁה נִעְזָבָה. וְתֹאמֶר צִיּוֹן עֲזָבֵנִי יי: בַּלֵּיל זֶה. בְּלֵיל
 זֶה קִדְרָתִי וְחָשְׁכוּ הַמְּאוֹרוֹת. לְחָרְבֵן בֵּית קִדְשֵׁי וּבִטּוֹל
 מִשְׁמֵרוֹת. בְּלֵיל זֶה סְבוּנֵי אֶפְסוּנֵי צָרוֹת. וְגַם קָרָא מוֹעֵד
 בְּדִין חֲמִשׁ גְּזֵרוֹת. בְּכִי חָנָם בָּכוּ וְנִקְבַע לְדוֹרוֹת. יַעַן
 הִיָּתָה סִבָּה מֵאֵת יי: בַּלֵּיל זֶה. בְּלֵיל זֶה אֲרַעוּ כּוֹ חֲמִשׁ
 מְאַרְעוֹת. גְּזֹר עַל אֲבוֹת בְּפָרוּעַ פְּרָעוֹת. וְדָבְקוּ בּוֹ צָרוֹת
 מִצָּרוֹת וְגַם רָעוֹת. יוֹם מוֹכֵן הָיָה בְּפָגוּעַ פְּגָעוֹת. וְהֵעֱמִיד
 הָאֵיב וְהָרִים קוֹל וְזָעוֹת. קוֹם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָמַר יי:

בַּלֵּיל זֶה יִבְכּוּן וַיִּלְלוּ בְּנֵי וכו'.

קינות ליל תשעה באב

על משקל עשר עשר תנועות, וחתום בראשי החרוזים שלמה, הוא שלמה גבירול.

ה שוֹמְרוֹן קוֹל תִּתֵּן מְצֹאוֹנֵי עוֹנֵי • לְאַרְץ אַחֲרֵת יִצְאוֹנֵי בְּנֵי •
 וְאַהֲלִיבָה תִזְעַק נִשְׁרָפוֹ אֲרָמוֹנֵי • וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי:
 לֹא לָךְ אַהֲלִיבָה חָשׁוּב עֲנִיךָ בְּעֵנָי • הַחֲמֹשִׁילִי שֶׁבְרָךְ •
 לְשִׁבְרֵי וּלְחֲלָיִי • אֲנִי אֶהְלָה סוּרָה בְּגִדְתִי בְּקִשְׁיִי • וְקָם
 עָלַי בְּחֹשֵׁי וְעֵנָה בִי מָרִי • וְלִמְקַצֵּת הַיָּמִים שֶׁלִּמְתִי נִשְׁיִי •
 וְתִגְלַת פְּלֶאֶסָר אֶכֶל אֶת פָּרִי • חֲמוּדוֹתַי הַפְּשִׁיט וְהַצִּיל
 אֶת עָרִי • וְלַחֲלַח וְלַחֲבוֹר נִשְׂאָ אֶת שִׁבְיִי • הוֹפִי אַהֲלִיבָה
 וְאַל תִּבְכִּי בְּבִכְיִי • (אֲנִי נִדְרֵתִי לְרַחֵק וְדִילִי זוֹדֵיִי) שְׁנוֹתֶיךָ
 אֲרָכוּ וְלֹא אֲרָכוּ שְׁנֵי • וְאַהֲלִיבָה תִזְעַק נִשְׁרָפוֹ אֲרָמוֹנֵי • וְתֹאמַר צִיּוֹן
 עֲזַבְנִי יי: מְשִׁיבָה אַהֲלִיבָה אֲנִי בֵּן נֶעְקָשְׁתִּי • וּבְאַלּוּף
 נְעוּרֵי בְּאַהֲלָה בְּגִדְתִי • הוֹפִי אֶהְלָה כִּי יִגְוֵנִי זְכָרְתִי •
 נִדְרֵת אֶת אַחַת וְרַבּוֹת נִדְרֵתִי • אֲנִי בִיד פִּשְׁדִּים
 פְּעֻמִּים גְּלַבְדְתִי • וְשִׁבְיָה עֲנִיָה לְבָבֶל יִרְדְתִי • וְנִשְׁרַף
 הַהִיכָל אֲשֶׁר בּוֹ נִבְּרֵתִי • וְלִשְׁבָעִים שָׁנָה בְּבָבֶל
 נִפְקַדְתִּי • וְשִׁבְתִּי לְצִיּוֹן עוֹד וְהִיכָל יִסְדְתִי • גַּם זֹאת
 הַפֶּעַם מָעַט לֹא עִמַּדְתִּי • עַד לְקַחְנִי טַיְטוּס וּבְמָעַט
 אֲבִדְתִי • וְעַל כָּל הַיְאָרְצוֹת נִפְצוּ אֶת הַיְמוֹנֵי •
 וְאַהֲלִיבָה תִזְעַק נִשְׁרָפוֹ אֲרָמוֹנֵי • וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי: תְּחוּמֶל
 עַל דָּל חֲמוּל עַל דְּלוּתָם • וְרֵאָה שׁוֹמְמוֹתָם וְאַרְךָ
 גְּלוּתָם • וְאַל תִּקְצוֹף עַד מְאוֹד וְרֵאָה שְׁפִלוּתָם • וְאַל לָעַד
 תִּזְבּוֹר עוֹנָם וְסִכְלוּתָם רַפָּא נָא אֶת שִׁבְרָם וְנַחֵם אֲבִלוּתָם •
 כִּי אֶתְהַסְבְּרָם וְאַתְהָ אֵילוּתָם • חֲדָשׁ יְמֵינוּ כִּימֵי קַדְמוֹנֵי •
 לָכוּ נָא וְנִשׁוּבָה כִּי נַחֵם יי • וְלֹא תֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יי:

ו עד אנה בכיה בציון • ומספר בירושלים •

תרחם ציון • ותבנה חומות ירושלים :

אז בִּחְטֵאֵינוּ חָרַב מִקֹּדֶשׁ • וּבְעֹנֹתֵינוּ נִשְׂרַף הַיְכָל :
 בְּעִיר שֶׁחֲבָרָה לָהּ קִשְׂרָה מִסֶּפֶד • וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם נִשְׂאוּ קִינָה :
 גַּם בָּכוּ בְּמִרְהָ שִׁבְטֵי יַעֲקֹב • וְאַף מְזֹלוֹת יוֹלוּ דְמָעָה :
 דְּגֵלֵי יִשְׂרָאֵל חָפוּ רֵאשִׁים • כִּימָה וּכְסִיל קָדְרוּ פְּנֵיהֶם :
 הָעִתִּירוּ אֲבוֹתַי אֶל פְּלֵא שׁוֹמֵעַ • צָעֲקוּ בָנִים וְלֹא עָנָה אָב :
 וְקוֹל הַתּוֹר צוֹעֵק בְּמִרְהָ • רוֹעָה נְאֻמָּן לֹא הִטָּה אָזָן :
 זָרַע קֹדֶשׁ לְבָשׁוּ שִׁקִּים • וּצְבֵא הַשָּׁמַיִם שִׁקְהוּ שֶׁתִּכְסוּתָם :
 חֲשֵׁךְ הַשָּׁמַיִם וַיִּרַח קָדֶר • וְכוֹכְבִים אָסְפוּ נִגְהָם :
 טָלָה רֵאשׁוֹן צוֹעֵק בְּמַרְנָפֶשׁ • עַל כִּי בָכְשׁוּ לְטַבַּח הוֹבְלוּ :
 יָלָה הַשָּׁמַיִם שׁוֹר בְּמַרוֹמִים • עַל כִּי בְּכוֹר שׁוֹר שֶׁחֹקְרָעוּ :
 כֹּכַב הַתְּאוֹמִים חָלָה מִכַּעַס • כִּי דָם אֲחִים נִשְׁפָּךְ כְּמַיִם :
 לְאָרֶץ בִּיקֵשׁ לְגַפּוֹל סֶרְטָן • כִּי הִתְעַלְפָנוּ צַחֵי צָמָא :
 מְרוֹם נִרְעַשׂ מִקּוֹל אֲרִיָּה • כִּי שִׁאֲגַתְנוּ עֲלֵתָה לְמַרוֹם :
 נִהְרָגוּ בְּתוֹלוֹת גַּם בַּחוּרִים • עַל כֵּן בְּתוֹלָה קָדְרָה פְּנֵיהֶם :
 סֶבֶב מֵאֲזִינִים וּבִקֵּשׁ תַּחֲנֹנָה • כִּי נִכְרַע לָנוּ כְּמֹת מַחֲיִים :
 עֲקָרָב לְבַשׁ פֶּחַד וַרְעָדָה • כִּי בָּעֲקָרָבִים יִסְרוּנוּ צְרִינֹו :
 פֶּלְגֵי מַיִם הִדִּירוּ דְמָעָה כִּפְנֹחַל • כִּי אֹת בִּקְשָׁת לֹא נָתַן לָנוּ :
 צָפוּ מַיִם עַל רֵאשֵׁנוּ • וּבְדָלֵי מְלֵא חֲבָנוּ יָבֵשׁ :
 קָרְבָנוּ קָרְבָנוּ וְלֹא נִתְקַבַּל • וְגֵדֵי פֶסֶק שְׁעִיר חֲטָאתְנוּ :
 רַחֲמָנוּת בִּשְׁלוּ יִלְדִיהֶן • וּמֹזַל דָּגִים הָעֲלִים עֵינָיו :
 שָׂכְחָנוּ שִׁבְתָּ בְּלִבּוֹת שׁוֹכְבִים • שְׁדֵי שִׁבְחָ כָּל צְדָקוֹתֵינוּ :
 תִּתְקַבַּל לְצִיּוֹן קִנְיָה גְדוֹלָה • וְתֹאִיר לְרַבְתִּי עִם מְאוֹר נְגִהָה :

קינות ליל תשעה באב יד

תִּרְחַם צִיּוֹן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וּתְכַוְּנֶנָּה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ •
תִּמְהַר יְשׁוּעָה וְתַחֲיֵשׁ גְּאֻלָּה • וְתָשׁוּב לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים
רַבִּים: כִּפְתּוּב עַל יַד גְּבִיאָה • לָכֵן כֹּה־אָמַר יְיָ שְׁבַתִּי
לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה כֹּה גְאֻם יְיָ צְבָאוֹת וְקוֹה*
יִנְטֶה עַל־יְרוּשָׁלַם: וְגַאֲמַר • עוֹד יִקְרָא לְאֹמֵר כֹּה אָמַר
יְיָ צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוּצְנָה עָרֵי מְטוּב וְגַחֵם יְיָ עוֹד אֶת־צִיּוֹן
וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: וְגַאֲמַר • כִּי־גַחֵם יְיָ צִיּוֹן גַּחֵם כָּל־
חֲרֻבְתֶּיהָ וַיֵּשֶׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן וְעַרְבָתָהּ כִּגְן־יְיָ שִׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה יִמְצָא כֹּה תוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה: (* יתיר ה'.

עומדים מעל הארץ, והש"ץ יעמוד לפני העמוד ומתחילין ואחה קדוש וכו'
(תמצא בסוף הסדר לשחרית) ואח"כ קדיש שלם כלי תתקבל. עלינו. ק"י.